

Петрѣбва прочее никого да ни не мѣчно, защото сме грозни, но трѣбва да глѣдаме, щото да станемъ тѣй добри, като да бы могло за сърдечнѣтъ ни любовь да ся заборава лицето ни. Забѣлжете сѣщо, чеда мои, че человекъ, когато си изпълнява длъжността, секога бива награденъ. Ако Хубавка, ся бѣше отказала за да умре на бащиното си мѣсто; ако бѣше была неблагодарна къмъ горкия звѣрь, тя нещеше най до послѣ да стане царица. Вижете сѣщо колко става человекъ лошъ, когато не завистливъ: туй не най-лошо отъ сичкытъ погрѣшки.

Още не сѣ избили деветъ часа, чеда мои, идете та ся поразходите до десетъ. Тръчайте и скачайте по вольтѣ си, но глѣдайте да бѣдете подъ сѣнкѣ, а колкото за мене, азъ съмъ стара и немогъ да ходѣ; азъ щѣ сѣдѣ тука съ Софіѣ, която не малко лошава (болна).

МАРІЯ, (която ся върна подиръ малко).

Учителко Драгано, я вижете колко хубавы пеперуды хванахме; азъ щѣ турѣ въ еднѣ кутійкѣ, и щѣ ѣ хранѣ съ цвѣтіа; може бы, тя ще ми измѣти малкы, и щѣ имамъ много пеперуды.

УЧИТЕЛКА.

Вый ще ся тогава много зачудите, драга, като ще наидете вмѣсто пеперуды много гѣсеницы.

МАРІЯ.

Но, учителко, азъ нема да турѣ въ кутійкѣтъ си ни еднѣ гѣсеницѣ; азъ щѣ турѣ въ ней пеперудѣ: па какъ бива туй за да наидѣ гѣсеницы, та не, пеперудѣ?